

Urunk színeváltozása (augusztus 6.)

Mt 17,1-9

Elváltozott előttük

Bultmann, a híres liberális biblikus húsvéti legendának, egy jelenés-elbeszélés folklorizált változatának tartotta ezt a szakaszt. A Máté-evangélium 28. fejezetének 16. versében még egyes számról van szó, később többes számról. Arra következtetünk, hogy talán csak Péter részesült ebben az élményben. Péter Jézusra, mint Isten fiára tett megállapításai megegyeznek a Római levél 1. fejezetének 4. versével és az Apostolok Cselekedete 13. fejezetének 33. versével. A történet vége homályos, ugyanis nem említi, hogy Jézus újra emberi alakban megjelent volna, ami arra utal, hogy egy mennybenmeneteli jelenet játszódott le, s ennek a végén Jézus az égbe emelkedett. Péter etióp apokrif apokalipszise és a Pisztis Szophia c. írás még húsvéti jelenetként ismeri ezt az elbeszélést. Martin Dibelius pedig mítoszként értelmezte, de a mértékadó biblikusok kinyilatkoztatási elbeszélésnek tartják, amely Jézus és a három apostol (Péter, János Jakab) látomásformában előadott élményére vezethető vissza. Mindhárom szinoptikus közli ezt az elbeszélést (Mk 9,2-10; Lk 9,28-36). Egyfajta furcsa párbeszédről van benne szó, a helyszín nincs letisztázva. Mózes és Illés sehol másutt nem jelenik meg, így Jézus mellett és a húsvéti jelenés-elbeszélésekben sincs szerepük.

Más vélemény szerint Jézus messiási beiktatásáról van szó, amelyet a hellén elbeszélések modorában szerkesztett meg a szerző, hogy olvasóinak bemutassa Jézust, az Isten Fiát.

Nem sikerült magyarázatot találunk arra, hogy mire vonatkozik a „hat nap múlva”. Mózes és Illés sem azonos módon kerül a történetbe, és Lukács szerint (9,31) „élete végéről beszélgettek Jézussal”, erről a többi Evangélium nem tud. Lukácsnak a történet idejére vonatkozó „nyolc nap múlva” megállapítása eltér a többi szinoptikustól, és Jézus színeváltozása imádkozás közben történik (9,29).

Eltekintve a történet műfajától, a szemtanú apostolok szemléletében valami külső hatásra jelentős változás áll be. Amint Jézus feltűnik Mózes és Illés társaságában, megteremtődik az egyfajta üdvtörténeti éden. Erre Péter csak ezt tudja mondani: „Jó nekünk itt lenni!” A megértésnek és a lelki állapotnak olyan stádiumába

jutott, amely egészen egyedi. Nemcsak színeváltozásról, hanem a három kiválasztott apostol szemléletének megváltozásáról is beszélhetünk. Többé nemcsak rendkívüli prédikátornak, rabbinak, Mesternek tartják Jézust, hanem olyan valakinek, akinek az üdvtörténet nagy alakjai között van a helye.

Nagy kérdés minden Evangéliumkutató számára, hogy a tizenkét tanítvány mikor értette meg Jézus istenségét. Csak húsvét, a feltámadás után, vagy már korábban is? Ha már itt megértették, főleg Péter, az élményben részesültek szóvivője, akkor miért bizonytalanodik el a szenvedéstörténetben, és tagadja le Jézust?

Egy hétköznapi személy megértése is váratlanul történik. Jézus megértése is valamilyen élményhez kötődött, és nem azonos szinten, azonos időpontban történt az apostolok körében. De ez a felismerés fontos lépcső mindegyikünk hitének fejlődésében is. Nagy élményt jelentett az apostoloknak Jézus feltámadása. De ezt megelőzően is lehettek sejtéseik.

A hétköznapi keresztény ember számára Jézus vagy olvasmány, a róla készült film legtöbbször élmény, vagy hittananyag, egy a híres emberek közül. Mások számára az a személy, akiről mindig a templomban beszélnek. Nagyon nehezen határozhatjuk meg, hogy a hívő embernek milyen alkalomhoz kötődik a személyes hit élménye. Egyszer azonban mindegyikünknek el kell jutnia ahhoz a felismeréshez, hogy Jézus életünknek és megváltásunknak a része. Az az Isten, aki minket ismer, vezet, megvált és megígél.